

Илоҳо, ба ту аз азоби қабр ва азоби дӯзах ва аз фитнаи зиндагӣ ва марг ва аз фитнаи Дачҷол паноҳ мебарам

Аз Абуҳурайра (разияллоҳу анҳу) ривоят аст, ки гуфт: Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) дуо мекарданд ва мефармуданд: "Илоҳо, ба ту аз азоби қабр ва азоби дӯзах ва аз фитнаи зиндагӣ ва марг ва аз фитнаи Дачҷол паноҳ мебарам."

Ва дар лафзи Муслим чунин омадааст: "Вақте яке аз шумо ташахҳудро ба охир расонд, аз ҷаҳор чиз ба Аллоҳ паноҳ бибарад: Аз азоби ҷаҳаннам ва азоби қабр ва аз фитнаи зиндагӣ ва марг ва аз шарри Масиҳи Маҷҷол."

[متفق عليه] [Саҳеҳ]

Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) баъд аз ташахҳуди охир ва пеш аз салом дар намоз аз ҷаҳор чиз ба Аллоҳ паноҳ мебард ва моро фармуданд, ки аз онҳо ба Аллоҳ паноҳ бибарем: Якум: Аз азоби қабр. Дувум: Аз азоби дӯзах, ки он дар рӯзи қиёмат аст. Севум: Аз фитнаи зиндагӣ, аз ҳавасҳои ҳароми дунё ва шубҳаҳои гумроҳкунандаи он. Ва аз фитнаи марг, яъне лаҳзаи ҳозир шудани марг ва аз ҷумлаи он мунҳариф шудан аз Ислом ё аз суннат ё аз фитнаи қабр, монанди пурсидани ду фаришта. Ҷаҳорум: Фитнаи Дачҷол, ки дар охири замон зухур хоҳад кард ва Аллоҳ бандагонашро бо он меозмояд. Ёро ба далели фитнаи бузург ва гумроҳкунандаи бузург буданаш махсус зикр кард.

<https://sunnah.global/hadeeth/tg/show/3103>

